

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Τρεις Μαθουάλαι. Εἶνε ἀποδειγμένον, ὅτι ἐν ταῖς νήσοις οἱ ἄνθρωποι ζῶσι περισσότερα ἔτη, πλείστα δὲ παραδείγματα ὑπάρχουσι θαυμαστῆς μακροβιότητος. Ἐκ τῶν νήσων τῶν Κυκλάδων ἡ Ἀμοργὸς φαίνεται ὅτι ἔχει τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ μακροβιότητι τῶν κατοίκων τῆς, οἵτινες δὲν ἀποθνήσκουσιν ἢ ὅταν ὑπερβῶσι τὸ 100στὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἐκεῖ σπάνιον γεγονός εἶνε ἡ κηδεῖα νέου ἢ παιδίου. Πληροφορούμεθα ὅτι ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ, ὅπου ποτὲ δὲν ἐνθυμούμεθα ὅτι ἐνέσκηψεν ἐπιδημία τις, ζῶσι πλήρεις σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων δύο γέροντες οἵτινες καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα θὰ ὑπερβῶσι τὸ 150στὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ὁ πρῶτος ὀνομάζεται Γ. Φοστέρης, ἄγει δὲ ἡλικίαν 139 ἐτῶν καὶ ἐν οὗτῳ βαθυτάτῳ γήρῳ ἐργάζεται καλλιερῶν κήπον, ἀντῶν ὕδωρ ἐκ τοῦ φρέατος καὶ πρόθυμος εἰς πᾶσαν ἐργασίαν σύμφωνα με τὰς δυνάμεις του. Ὁ ἕτερος Μαθουάλας ὀνομάζεται Ματθαῖος Χιωτίνης, ἄγει ἡλικίαν 125 ἐτῶν καὶ βόσκων τὸ ποίμνιον του ἀνά τὰς κοιλάδας εἶνε καὶ αὐτὸς τὸ ἀντικείμενον τῆς περιεργίας ἐν τῇ νήσῳ. Ὁ τρίτος Μαθουάλας, γένους θηλυκοῦ αὐτός, ἀπεβίωσε πρό τινων ἡμερῶν εἰς ἡλικίαν 110 ἐτῶν. Ὀνομάζετο Μαρία Γαβαλλᾶ, διέτριε δὲ τὰς αἰσθήσεις τῆς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ θανάτου τῆς. Τὴν κηδεῖαν τῆς Μαθουάλαινας ἠκολουθήσαν μέχρι τοῦ τάφου καὶ οἱ ἀνωτέρω δύο γέροντες ἐκ... συναδελφικοῦ καθήκοντος. Ταῦτα κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα».

Ἀθῶνται καὶ φυτά. Πρὸ τριετίας ὁ κ Λάδε ἀποχωρήσας τῆς ὑπηρεσίας ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας ἐώρταζε τὴν ἑβδομηκονταετηρίδα αὐτοῦ ἐν μέσῳ τῶν ἀπεράντων παρὰ τὸν Ῥῆνον ἀμπελώνων του. Ἐν τῷ πρὸς αὐτὸν συγχαρητηρίῳ τοῦ Βίσμαρκ ἀναγινώσκονται καὶ τὰ ἐξῆς: «Σὰς ζηλεύω διὰ τὴν περὶ τὴν δύσιν τοῦ βίου ἐκλογὴν τῶν ἀσχολιῶν σας. Ὁ φυτικὸς κόσμος εὐγνωμόνεστερος τοῦ πολιτικοῦ ἀνταποδίδει δαφνιῶς τὰς καταβαλλομένας φροντίδας. Τὸ ὄνειρον τῆς νεαρᾶς μου ἡλικίας ἦτο νὰ περιπατῶ ἐντὸς τοῦ κήπου μου μετὰ τὸ κλαδευτήριον εἰς τὴν γήρᾳ καὶ νὰ ἐργάζομαι ἀμέριμνος». Κατόπιν τῆς ἀποχωρήσεως εἰς Φριδριξρούην ἔχομεν πολλοὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι μετὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὁνείρου του ὁ πρῶην ἀρχικαγγελάριος δὲν διάγει βίον εὐδαιμόνα, κλίνομεν δὲ νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι μᾶλλον κατὰ θεωρίαν ἦτο ζηλωτῆς τοῦ Κιγκινάτου καὶ τοῦ Διοκλητιανοῦ. Ὁ ἔωας ὁμοῦ τοῦ Πάπα πρὸς τὸν φυτικὸν κόσμον δὲν

ἐξαντλεῖται εἰς ἐκχύσεις πλατωνικάς. Μετὰ τὸ ἔτος 1870, ἐπὶ Πίου Θ', οἱ ἐκτεταμένοι κήποι τοῦ Βατικανοῦ ὠραίσθησαν ἀφοῦ ἦσαν τοῦ λοιποῦ ἀπηγορευμένοι εἰς τοὺς Πάπας οἱ περὶ τῆς Ῥώμης θερνοὶ περιόπατοι· ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ σημερινοῦ Πάπα οἱ ὠραῖσμοι ἐφθασαν εἰς τὸ κατακόρυφον. Τὴν ἐαρινὴν αὔραν ἀρωματίζουν τὰ ἐκλεκτότατα τῶν ἀνθῶν ὅσα πανταχόθεν περισυλλέγει ὁ φιλανθῆς Λέων ΙΓ'. Συνεπλήρωσε δὲ τὰς περὶ τῆς ἀνθοκομίας γνώσεις τῆς νεαρᾶς ἡλικίας διὰ τῆς μελέτης ἐιδικῶν συγγραμμάτων, εἰς βαθμὸν τοιοῦτον, ὥστε οἱ ἐμπειρότατοι ἀνθοκόμοι τοῦ Βατικανοῦ συχνὰ ἐρωτῶσι τὴν γνώμην του. Δὲν περιορίζονται δὲ μόνον εἰς τὴν ἀνθοκομίαν αἱ γνώσεις καὶ αἱ μέριμναι τοῦ Πάπα. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐφυτεύθη κατὰ τὰς ὁδηγίας αὐτοῦ ἀμπελῶν, ὁ ὅποιος θὰ ἐθραβεύετο ὡς πρότυπον καλλιερῆσεως ἀμπελοῦ, ἀν διηγωνίζετο εἰς ἔκθεσιν γεωργικὴν. Πρὸ διαιτίας ἤρχισεν ἡ παραγωγή σταφυλῶν λευκῶν καὶ ἐρυθρῶν εὐχυμοτάτων, τὰς ὁποῖας ἀποστέλλει δῶρον εἰς διαφόρους θρησκευτικὰς κοινότητας· ὅταν αἱ κάλυκες τῆς ἀμπελοῦ ἀναπτύσσονται ὑπέρουθοι, καὶ ἡ πᾶχυν τοῦ Ἀπριλίου μεταβάλλει αὐτοὺς εἰς ἀδάμαντας, ὁ Πάπας μεταβαίνει κατὰ τὰς πρώτας ὥρας τῆς πρωίας καὶ ἀναπαύει ἐπ' αὐτῶν τὰ ὄμματά ἀναπολῶν πιθανῶς τὴν ἀμπελον τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἡ Βεατρίκη τοῦ Δάντου. Εἶνε πλέον ἀναμφισβήτητον τὴν σήμερον ὅτι ἡ Βεατρίκη ὅσον καὶ ἀν ὑψώθη καὶ ἐξιδανικεύθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου αὐτῆς ὕμνητοῦ ἦτο οὐχὶ τις ἀνυπαρκτος ὀπτασία, ἀλλὰ γυνὴ ὡς ὅλαι αἱ γυναῖκες αἱ ὕμνηθεῖσαι καὶ ἀποθεωθεῖσαι ὑπὸ τῶν κατὰ κειροῦ ποιητῶν. Εἰς ἄρθρον τι περὶ τῶν ἐρώτων τοῦ Δάντου ἐσχάτως δημοσιεύσανται ἐν τῇ Revue de Famille ὁ Ε. Ῥὸδ διὰ μακρῶν ἐξιστορεῖ τὰ περὶ τῶν σχέσεων τοῦ ὕμνητοῦ καὶ τῆς ὕμνηθείσης. Ὁ Δάντης ἦτο μειράκιον ἐννέα μόλις ἐτῶν, ὅτε τὸ πρῶτον συνήγγησε τὴν Βεατρίκην κατὰ τινὰ ἐαρινὴν ἑορτὴν εἰς τὸ πατρὸς τῆς Φόλκου Πορτίνδρη εὐγενοῦς φλωρεντινοῦ. Ἦτο κατὰ τινὰς μῆνας νεωτέρας αὐτοῦ καὶ ἐφόρει ἐρυθρὰν ἐσθῆτα, ἀπὸ τῆς πρώτης δὲ στιγμῆς ὁ παῖς, ὁ μέλλων ποιητῆς, ἠσθάνθη τὸν παλμὸν τοῦ ἔρωτος κλονοῦντα τὰ στήθη του. Ἐπὶ ἐννέα ὅλα ἔτη δὲν ἐπαυεῖδεν αὐτὴν, καὶ τέλος τὴν εἶδε πάλιν λευκοφοροῦσαν. Τὸν ἐχειρέτισεν ἐκείνη καὶ ὁ χαιρετισμὸς τῆς, ὁ ἀπλοῦς χαιρετισμὸς τῆς, ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς τὴν ὑπεράτατην εὐδαιμονίαν. Ἀμέσως δὲ τὸ αἰσθημὰ του τότεν ἰσχυρὸν κατέστη, ὥστε ἐπὶ τινὰ χρόνον βαρέως ἠσθένησεν. Ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα ἔκρυπτε μετὰ δειλίας τὸ προσφιλὲς μυστικὸν ἐν τῇ καρδίᾳ του· ἔψαλλε τὸν ἔρωτα, ὕμνει ἐκείνην, ἀλλὰ δὲν τὴν ὠνόμαζεν. Προσεποιεῖτο μάλιστα ὅτι πρὸς ἄλλας ἀπευθύνονται τὰ ποιήματά του ὅπως προλάβῃ πᾶσαν ὑπόψιν Καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ κατάρθωσε. Συνεμερίζετο ἡ Βεατρίκη τὸν ἔρωτα τοῦ ποιητοῦ; Ἠγνῶει τάχα ὅτι αὐτὴ τὸν ἐμπνέει; Εἰς τὸ φανερὸν οὐδὲν εἰδείξεν ποτε, ἄγνωστον δὲ τί ἐκρυπτεν ἐν τῷ βᾶθει τῆς καρδίας. Πρὸς τὸν Δάντην συνήθως ἐφέρετο κατὰ τύπους εὐμενῶς, καὶ μόνον μίαν φοράν ἠρνήθη νὰ τὸν χαιρετίσῃ. Καὶ ὁ ποιητῆς ἐπανῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν του, ἐκλείσθη εἰς σκοτεινὸν δωμάτιον καὶ ἔκλαυσε ὡς παιδίον. Ὁ Δάντης ἦτο ὀλιγαρκῆς εἰς τὸν ἔρωτά του, ὀλιγαρκῆς, διότι ἠγνῶει ἴσως ὅτι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιῆ ἐν τῷ γήινῳ κόσμῳ τοιοῦτον ἔνθεον αἰσθημὰ, διότι ἠγνῶει ὅτι ἴσα ἴσα πραγματοποιεῖται θὰ ἐξεμυθνεῖτο. Ἐζήτηε ἀπὸ τῆς Βεατρίκης οὐδὲν ἄλλο ἢ ἀνοχὴν τῆς ἀγάπης του. Διὰ τοῦτο δὲν ἔπαυσε νὰ τὴν ἀγαπᾷ καὶ δὲν ἐδυσθῆμῆσε κἄν ὅταν

ἐκείνη ὑπανδρεύθη εὐγενῆ Φλωρεντίνον, τὸν Σίμωνα δὲ Βάρδη. Οὐδ' ἓνα στίχον ἔγραψεν ἀναφερόμενον εἰς τὴν ὑπανδρείαν τῆς καὶ ὅταν ἀπέθανεν ὁ πατήρ τῆς ἀπύθυσε πρὸς αὐτὴν στίχους παραμυθητικούς. Ἡ Ολίφς τῆς ἀποφανισθείσης Βεατρίκῃς ἦτο τσαούτη, ὥστε ἡ ὑγεία αὐτῆς ἐβλάβη ἐπαίσθητώς· συμπάσχω δὲ ἡσθένησε καὶ ὁ Δάντης, ὅστις κατὰ τὰς παραισθήσεις τοῦ πυρετοῦ προεῖδεν ὡς ἐν δράματι τὸν θάνατον ἐκείνης. Καὶ ἀληθῶς ἡ Βεατρίκη ἀπέθανε μετ' ὀλίγον ἐν ἡλικίᾳ εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν. ἄλλ' ἡ μορφή τῆς ἀνέζησε καὶ θὰ ζήσῃ ἀθάνατος εἰς τὰ ἀθάνατα ἔπη ἅτινα ἐνέπνευσεν.

Πληθυσμὸς κτηνῶν. Κατὰ τινὰ ἀπογραφὴν, ἧτις βεβαίως μόνον κατὰ προσέγγισιν δύναται νὰ λογισθῇ ὡς ἀκριβής, ὑπάρχουσι καθ' ἅπανα τὴν ὑψηλίον 200 ἑκατομμύρια κερασφόρα ζῶα, 450 ἑκατομμύρια πρόβατα, 100 ἑκατομμύρια χοῖροι καὶ 60 ἑκατομμύρια ἵπποι. Τὰ περισσότερα κατ' ἀναλογίαν πρόβατα ἔχει ἡ Αὐστραλία, τὰ περισσότερα κερασφόρα ἡ Βορειοαμερικανικὴ Συμπολιτεία, τοὺς περισσότερους ἵππους ἡ Ῥωσία καὶ τοὺς περισσότερους χοῖρους ἡ Γερμανία.

Πλατωνικαὶ Ἀμερικανίδες. Ἐν τῇ πόλει Βλούμικτων τῆς Βορειοανατολικῆς πολιτείας Μισσοῦρι συνέστη ἀπὸ τίνος Πλατωνικὸς σύλλογος, Plato-Club, ἐν ᾧ δεκταὶ γίνονται ὡς μέλη μόνον γυναῖκες, καὶ οὐχὶ πλείονες τοῦ ἄριθμοῦ τῶν Μουσῶν. Νῦν ὁ σύλλογος οὗτος ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων δεσποινίδων καὶ τριῶν κυριῶν. Ἐπιτρέπεται ὅμως καὶ εἰς ἄνδρας ν' ἀναγινώσκωσι πραγματείας περὶ Πλάτωνος καὶ νὰ παρίστανται ὡς ἀχροαταὶ εἰς τὰς συζητήσεις. Κατ' ἔτος τὴν ἐβδόμην Ὀαργηλιῶνος (ἧς ἀντίστοιχον θεωροῦσι τὴν 26) 7 Νοεμβρίου, ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, πανηγυρίζεται δι' ἀρχαίου συμποσίου «ἡ εἰς τὴν γῆν κάθοδος τοῦ Πλάτωνος». Κατὰ τὴν τελευταίαν τοιαύτην ἑορτὴν ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν λόγον διδάκτωρ τις ὀνόματι Χιράμ Τζόνει, ὅστις ὑπεστήριξεν ὅτι ἕκαστος τῶν ἐν τῷ «Συμποσίῳ» τοῦ Πλάτωνος προσώπων εἶνε συμβολικὴ παράστασις ἀφηρημένης τινὸς ἐννοίας· καὶ δὴ ὁ μὲν Σωκράτης τῆς σοφίας, ὁ Παντασίας τῆς ἐγκρατείας, ὁ Φαίδρος τῆς καλλονῆς, ὁ Ἄρι στοφάνης τῆς εὐπρέπειας. Τὸ ἀνάγνωσμα συνεχίθησε μέχρι δακρύων τὰς Πλατωνίζουσας κυρίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά. Ἡ ἐν Λειψία Ἰαθλονόβτικος ἑταιρεία ὥρισεν εἰ τῆς ἱστορίας τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας τὸ ἐξῆς θέμα τοῦ Ἰαθλονόβτικέου ἀγῶνος διὰ τὸ ἔτος 1891: Ἐκθεσις τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἑταιριῶν καὶ θιάσων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συγγραφεῦσι καὶ ἐν ἐπιγραφαῖς μαρτυριῶν. Τὸ γέρας τοῦ ἀγῶνος εἶναι χιλίων μαρκῶν.

— Ἐν Μαγεντία καὶ ἐν Στρασβούργῳ θὰ ἑορτασθῇ κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἡ 450στὴ ἐπέτειος τῆς εὐρέσεως τῆς τυπογραφίας.

— Ἐν τῇ τελευταίᾳ συνεδριάσει τῆς ἐν Παρισίαις Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς φιλολογίας ὁ Γάλλος αἰγυπτιολόγος Ἀμελινὸν ὑπέβαλεν ἀνακοίνωσιν περὶ σπουδαιότητος τινὸς εὐρήματος, μέγα ἐπιχέοντος φῶς εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν. Εἶναι δὲ τοῦτο χειρόγραφον εἰς κοπτικὴν γλῶσσᾳ, ἀναφερόμενον εἰς τὰ κατὰ τὴν ἐν Ἐφέσῳ οἰκουμένην σύνοδον, ἧτις κατεδίκασε τὸν Νεστόριον καὶ καθέρωσε τὴν λατρείαν τῆς Παναγίας. Τὸ χειρόγραφον μετεφράσθη προδήλως ἐν τῆς ἑλληνικῆς, περιέχει δὲ ἑκθεσιν τῶν πράξεων τοῦ ἀρχιμανδρίτου Βίκτωρος, ἀποσταλέντος παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Θεοδόσιον τὸν Β', καὶ ἀνακοινώσεις τοῦ Κυρίλλου πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ γενομένων.

— Ἐν τῇ Berliner Philologische Wochenschrift ὁ καθηγητὴς κ. K. Sittl κρίνει λίαν εὐφύμως τὸ κατὰ τῆς ἐρασμικῆς προφοράς βιβλίον τοῦ κ. Θεοδ. Παπαδημητρακοπούλου.

— Δι' ἐν ἀντίτυπον τοῦ δράματος τοῦ Σαιξπήρου «Αἱ εὐτράπελοι γυναῖκες τοῦ Οὐίνδσωρ» σπανιωτάτης ἐκδόσεως γενομένης τῷ 1602 καὶ τῆς ὁποίας μόνον τέσσαρα ἀντίτυπα ὑπελείφθησαν, ἐπληρώθησαν ὑπὸ παλαισιώλου ἐν Λονδίῳ 385 λίραι στερλίνας.

— Ἐν Stratford-on-Avon τῇ ἰδιαιτέρᾳ πατρίδι τοῦ Σαιξπήρου ἑορτάσθη τὴν 12)24 Ἀπριλίου ἡ 326 ἐπέτειος τῆς γεννήσεως αὐτοῦ.

Καλλιτεχνικά. Ἐν Βέρνη ἐκηρύχθη κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς τούτου ἡ ἐναρξίς ἐθνικῆς καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, τῆς πρώτης ἐν Ἑλβετία γινομένης. Μεγά μέρος τῶν διὰ τὴν ἔκθεσιν τούτων ἀπαιτούμενων δαπανῶν κατέβαλε τὸ ὁμοσπονδιακὸν ταμεῖον, ἐξετέθησαν δ' ἐν αὐτῇ τὰ ἔργα 500 ζωγράφων καὶ γλυπτῶν.

— Ἐγοράσθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀμβέρσῃ μουσείου πίναξ τοῦ Ῥοῦβενς, ἀπεικονίζων τέσσαρας κεφαλὰς αἰθιῶπων. Ὁ πίναξ οὗτος θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν τελειοτάτων ἔργων τοῦ διασήμεου ζωγράφου.

Θεατρικά. Ὁ Βέρδης διέψευσε τὴν εἰδήσιν ὅτι ἀσχολεῖται νῦν ἐν Μιλάνῳ περὶ τὴν σύνθεσιν νέου μελοδράματος τοῦ Ῥωμαιοῦ καὶ Ἰουλιέττης, τοῦ ὁποίου τὸ κείμενον ληφθὲν ἐκ τοῦ Σαιξπηρείου δράματος ἔγραψεν ὁ Βόιτο.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Χωρικὴ τῶν Ἀλπεων. Εἰκὼν Κένιχ, τοῦτο ἔχουσα τὸ χαρακτηριστικὸν ὅτι παριστᾷ τύπον χωρικῆς ἐν ὄλῃ τὴν πραγματικότητι, κωφρὸν, ἄχαριν, ἥκιστα ἐράσμιον, πολὺ δὲ διάφορον τοῦ ἐξιδανικευμένου τύπου τοῦ Δέφρεγερ καὶ ἄλλων τῆς σχολῆς αὐτοῦ ζωγράφων.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Ἐπιφύλαξις. — Καὶ τί σοῦ εἶπε ὁ γιατρός γιὰ τὸ στομάχι σου; — Νὰ μὴν πίνω ροῦμι, νὰ μὴν πίνω κονιάκ, νὰ μὴν πίνω μπύρα... — Μῆτε ρακί βέβαια... — Ὁχ, ἀδελφέ, δὲν τοῦ εἶπα τίποτε γιὰ ρακί, γιὰτὶ φοβήθηκα μὴ μου τὸ κόψῃ κι' αὐτό.

Μεταξὺ φίλων. — Πάει ὁ καιρὸς ποῦ ἡ ἀγάπη τρέλαινε κόσμον — Τί λές, χριστιανέ, δὲν βλέπεις κάθε μέρα πόσοι παντρεύονται!

Παιδικὴ παραμυθία. — Γιατὶ εἶσαι τόσο χαρούμενος, Μίμη; — Μ' ἔδερτε ἡ μαμά. — Καὶ χαίρεσαι γι' αὐτό; — Ναι, γιὰτὶ τώρα θὰ πάη νὰ μοῦ φέρῃ γλυκό.

ΤΡΕΙΣ ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Εὐκολώτερα κρύπτεται ἡ σοφία δέκα σοφῶν παρὰ ἐνὸς μωροῦ ἢ μωρίας.

*

Θὰ ἐγράφοντο ὀλιγώτερα κακὰ βιβλία ἂν ἀνεγινώσκοντο περισσότερα καλὰ.

*

Ἡ ἀπόλαυσις ἐπιτείνει τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως τὸ ἀλμυρὸν ὕδωρ τὴν δίψαν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Τὰ ρωπα ἄρθη πιεζόμενα μεταξύ τῶν φύλλων βιβλίου καὶ τὸν χάρτην ρυπαίνουσι καὶ τὴν ζωηρότητα τῶν χρωμάτων τῶν χάνουσι. Ἀποφεύγετε καὶ τὰ δύο ταῦτα διὰ τῆς ἐπιστρώσεως ὀλίγου βάμβακος καὶ οὐχὶ υπερβολικῆς πιέσεως τοῦ βιβλίου. Μετὰ πέντε ἡμέρας τὰ ἄρθη εἶε ἐντελῶς ξηρὰ καὶ ὅμως εὐχρα.

Ἀθήναι

Ἀναγνωστρία